

Legislație notarială

Ediție îngrijită de **Adina R. Motica,**
Oana-Elena Buzincu și Veronica Stan

Actualizată la data de
9 iunie 2025

1. Legea nr. 36/1995

a notarilor publici și a activității notariale

republicată^[1] în
M. Of. nr. 237 din 19 martie 2018

cu modificările și completările^[2] aduse prin:

- **Legea nr. 71/2019** privind societățile mutuale de asigurare și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 323 din 24 aprilie 2019);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 591/2019** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1), (2) și (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma anterioară modificării operate prin Legea nr. 206/2016, precum și a dispozițiilor art. 63 alin. (1) și (4) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma republicată ca urmare a modificării operate prin Legea nr. 206/2016 (M. Of. nr. 53 din 28 ianuarie 2020);
- **Legea nr. 38/2020** pentru modificarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 (M. Of. nr. 280 din 3 aprilie 2020);
- **Legea nr. 140/2022** privind unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 500 din 20 mai 2022);
- **Legea nr. 216/2022** pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative (M. Of. nr. 709 din 14 iulie 2022);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 291/2022** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (11) teza a treia din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 (M. Of. nr. 1028 din 21 octombrie 2022);
- **Legea nr. 301/2024** privind modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 (M. Of. nr. 1212 din 3 decembrie 2024).

^[1] Republicată în temeiul art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, astfel cum a fost introdus prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 21 martie 2017, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 18 iunie 2014, iar ulterior a mai fost modificată prin Legea nr. 206/2016 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, precum și pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 698 din 9 noiembrie 2016.

^[2] Potrivit art. 34 pct. 1 din Legea nr. 71/2019, „În tot cuprinsul Legii nr. 36/1995, republicată, sintagma «Casa de asigurări a notarilor publici» se înlocuiește cu sintagma «Casa de răspundere civilă a notarilor publici», sintagma «asigurare de răspundere civilă» se înlocuiește cu sintagma «contract de răspundere civilă», sintagma «contract de asigurare» se înlocuiește cu sintagma «contract de răspundere civilă», sintagma «limita minimă a valorii de asigurare» se înlocuiește cu sintagma «limita minimă a valorii garantate de răspundere civilă», sintagma «primă de asigurare» se înlocuiește cu sintagma «contribuție de răspundere civilă», iar sintagma «nivelul primei de asigurare» se înlocuiește cu sintagma «nivelul cuantumului contribuției»". În această versiune actualizată a Legii nr. 36/1995 s-a făcut înlocuirea, acolo unde a fost cazul.

Cuprins	Art.
Capitolul I. Dispoziții generale	1-11
Capitolul II. Competența notarilor publici	12-18
Capitolul III. Organizarea activității notarilor publici	19-63
<i>Secțiunea 1. Organizarea, funcționarea și evidența biroului individual notarial și a societății profesionale notariale</i>	19-20
<i>Secțiunea a 2-a. Actualizarea numărului de notari publici</i>	21
<i>Secțiunea a 3-a. Dobândirea calității de notar public</i>	22-35
<i>Secțiunea a 4-a. Numirea în funcția de notar public</i>	36-40
<i>Secțiunea a 5-a. Încetarea și suspendarea din funcția de notar public</i>	41-46
<i>Secțiunea a 6-a. Camera Notarilor Publici</i>	47-52
<i>Secțiunea a 7-a. Uniunea Națională a Notarilor Publici</i>	53-63
Capitolul IV. Drepturile și îndatoririle notarilor publici	64-77
<i>Secțiunea 1. Drepturile notarilor publici</i>	64-69
<i>Secțiunea a 2-a. Îndatoririle și răspunderile notarilor publici</i>	70-77
Capitolul V. Procedura actelor notariale	78-157
<i>Secțiunea 1. Dispoziții comune</i>	78-89
<i>Secțiunea a 2-a. Autentificarea înscrisurilor</i>	90-102
<i>Secțiunea a 3-a. Procedura succesorala</i>	103-120
<i>Secțiunea a 4-a. Procedura lichidării pasivului succesor al</i>	121-134
<i>Secțiunea a 5-a. Procedura medierii și arbitrajului pentru soluționarea litigiilor interprofesionale</i>	135
<i>Secțiunea a 6-a. Procedura organizării licitațiilor și a certificării rezultatului acestora</i>	136-137
<i>Secțiunea a 7-a. Procedura divorțului pe cale notarială</i>	138
<i>Secțiunea a 7¹-a. Procedura numirii asistentului pentru încheierea actelor juridice</i>	138 ¹ -138 ⁵
<i>Secțiunea a 8-a. Procedura apostilei și supralegalizării actelor notariale</i>	139
<i>Secțiunea a 9-a. Respingerea unui act sau a unei proceduri notariale</i>	140-145
<i>Secțiunea a 10-a. Procedura citării, comunicării și notificării în materie notarială</i>	146-147
<i>Secțiunea a 11-a. Alte proceduri notariale</i>	148-157
A. Legalizarea semnăturilor și a sigiliilor	148
B. Dare de dată certă înscrisurilor	149
C. Certificarea unor fapte	150-151
D. Legalizarea copiilor după înscrisuri	152
E. Efectuarea și legalizarea traducerilor	153
F. Primirea în depozit de înscrisuri și documente	154
G. Acte de protest al cambiilor, cecurilor și al altor titluri la ordin	155
H. Eliberarea de duplicate ale înscrisurilor notariale	156
I. Reconstituirea actelor originale	157

Capitolul VI. Controlul activității notariale, arhiva și evidența activității	158-164
Secțiunea 1. Controlul activității notariale	158-160
Secțiunea a 2-a. Arhiva și evidența activității	161-164
Capitolul VII. Dispoziții tranzitorii și finale	165-176
<i>Anexă. Camerele notarilor publici, circumscriptiile teritoriale ale acestora și localitățile în care se află sediile principale</i>	

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Activitatea notarială asigură persoanelor fizice și juridice constatarea raporturilor juridice civile sau comerciale nelitigioase, precum și exercițiul drepturilor și ocrotirea intereselor, în conformitate cu legea.

Art. 2. Activitatea notarială se realizează de notarii publici prin acte notariale și consultații juridice notariale, în condițiile prezentei legi.

Art. 3. (1) Notarul public este investit să îndeplinească un serviciu de interes public și are statutul unei funcții autonome.

(1¹)^[1] Dispozițiile legale privind procedurile de insolvență nu sunt aplicabile notarilor publici.

(2) Pe teritoriul României funcția de notar public se organizează și se exercită numai în condițiile prezentei legi, în cadrul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, denumită în continuare *Uniunea*, și al Camerelor Notarilor Publici, denumite în continuare *Camere*.

(3) Funcția de notar public se exercită numai de către notarii publici membri ai Uniunii, organizați în cadrul Camerelor.

(4) În exercitarea profesiei și în legătură cu aceasta, notarul public este protejat de lege.

(5) Constituirea și funcționarea de forme de organizare a profesiei de notar public, altele decât Uniunea și Camerele, sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare a oricăror altor forme de organizare sunt nule de drept.

Art. 4. (1) Notarul public își exercită funcția într-un birou notarial. Formele de exercitare a funcției de notar public sunt:

- a) birou individual;
- b) societate profesională.

(2)^[2] În cadrul biroului individual își exercită funcția un notar public, angajați cu studii superioare și personal auxiliar, cărora notarul public le poate delega anumite atribuții de natură administrativă, în condițiile stabilite prin regulament.

(3) Societatea profesională se constituie din 2 sau mai mulți notari publici asociați. În cadrul societății profesionale, notarii publici asociați pot angaja personal cu studii superioare și personal auxiliar, cărora notarii publici le pot delega anumite atribuții de natură administrativă, în condițiile stabilite prin regulament.

^[1] Alin. (1¹) al art. 3 a fost introdus prin art. IV din Legea nr. 216/2022.

^[2] Alin. (2) și (3) ale art. 4 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Legea nr. 301/2024.

(4) Notarii publici asociați într-o societate profesională își exercită personal funcția și răspund individual pentru activitatea lor.

(5) Notarul public nu își poate exercita funcția, în același timp, în mai multe forme de exercitare a acesteia.

Art. 5. (1) Formele de exercitare a profesiei de notar public vor fi individualizate prin denumire, după cum urmează:

a) în cazul biroului individual – sintagma „birou individual notarial” urmată fie de numele notarului public titular, fie de denumirea biroului, în cazul în care notarul public și-a ales o denumire;

b) în cazul societății profesionale – sintagma „societate profesională notarială” urmată fie de numele notarilor publici asociați, fie de denumirea societății profesionale, în cazul în care notarii publici asociați și-au ales o denumire.

(2) Denumirile prevăzute la alin. (1) vor figura pe însemnele exterioare ale birourilor individuale sau ale societăților profesionale, în condițiile stabilite de statutul profesiei.

(3) Prin contractul de asociere, notarii publici pot conveni ca denumirea societății profesionale să rămână nemodificată, în cazul decesului sau al ieșirii din asociere a unuia dintre asociați.

Art. 6. (1) Notarul public este liber să opteze și să își schimbe în orice moment opțiunea pentru una dintre formele de exercitare a funcției prevăzute de lege.

(2) Cu respectarea prevederilor prezentei legi și ale statutului profesiei, o formă de exercitare a funcției de notar public se poate transforma în alta fără a intra în lichidare.

Art. 7. Actul îndeplinit de notarul public, purtând sigiliul și semnătura acestuia, este de autoritate publică și are forța probantă și, după caz, forța executorie prevăzute de lege.

Art. 8. Actele notariale pot fi efectuate și de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, precum și de alte instituții, în condițiile și limitele prevăzute de lege.

Notă. A se vedea și Legea nr. 62/2019 privind activitatea consulară (M. Of. nr. 299 din 18 aprilie 2019).

Art. 9. (1) Notarii publici și instituțiile prevăzute la art. 8 care desfășoară activitate notarială au obligația să verifice, în scopul prevenirii litigiilor, ca actele pe care le instrumentează să nu cuprindă clauze contrare legii și bunelor moravuri, să ceară și să dea lămuriri părților asupra conținutului acestor acte spre a se convinge că le-au înțeles sensul și le-au acceptat efectele.

(2) În cazul în care actul solicitat este contrar legii și bunelor moravuri, notarul public va refuza întocmirea lui.

Dezlegarea unor chestiuni de drept. Prin Decizia nr. 102/2024 (M. Of. nr. 1273 din 17 decembrie 2024), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, a admis sesizarea formulată de Tribunalul Maramureș, Secția I civilă, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 alin. (7) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, și ale

art. 693 alin. (1) din Codul civil, precum și a dispozițiilor art. 29 și 30 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 9 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit:

„Constituirea prin contract, încheiat în formă autentică, a dreptului de suprafață este compatibilă cu interdicția de înstrăinare prevăzută de art. 28 alin. (7) din Legea nr. 1/2000, sub rezerva ca întinderea și exercitarea dreptului de suprafață să nu contravină regimului legal silvic sau, după caz, agricol și statutelor formelor asociative.

În cadrul procedurii de înscriere în cartea funciară, registratorul nu poate respinge înscrierea dreptului de suprafață, constituit prin contract încheiat în formă autentică, invocând interdicția legală de înstrăinare, drept motiv de nulitate absolută subsumat sintagmei «neîndeplinirea unor condiții speciale prevăzute de reglementările în vigoare»”.

Art. 10. Activitatea notarială se desfășoară în mod egal pentru toate persoanele, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

Art. 11. (1) Notarul public își desfășoară activitatea la sediul biroului notarial în care funcționează. Pentru îndeplinirea obligațiilor profesionale, notarul public se poate deplasa și în afara sediului biroului notarial, în limitele circumscripției teritoriale a judecătoriai în care își desfășoară activitatea.

(2) În cazul în care în circumscripția unei judecătoriai funcționează mai multe birouri de notari publici, competența teritorială a fiecărui notar public se întinde pe tot cuprinsul acelei circumscripții. Competența teritorială a notarilor publici numiți în municipiul București se întinde pe tot cuprinsul circumscripției Tribunalului București.

Capitolul II. Competența notarilor publici

Art. 12. Notarul public îndeplinește următoarele acte și proceduri notariale:

- a) redactarea înscrisurilor cu conținut juridic, la solicitarea părților;
- b) autentificarea înscrisurilor;
- c) procedura succesoră notarială;
- d) certificarea unor fapte, în cazurile prevăzute de lege;
- e) legalizarea semnăturilor de pe înscrisuri, a specimenelor de semnătură, precum și a sigiliilor;
- f) darea de dată certă înscrisurilor;
- g) primirea în depozit a bunurilor, a înscrisurilor și a documentelor prezentate de părți, precum și a sumelor de bani, a altor bunuri, înscrisuri sau documente găsite cu ocazia inventarului succesoră, în limita spațiului și utilităților de care dispune biroul notarial;
- h) actele de protest al cambiiilor, al biletelor la ordin și al cecurilor;
- i) legalizarea copiilor de pe înscrisuri;
- j) efectuarea și legalizarea traducerilor;
- k) eliberarea de duplicate de pe actele pe care le-a întocmit;
- l) activități fiduciare, în condițiile legii;
- m) numirea, în cazurile prevăzute de lege, a custodelui sau a curatorului special;
- n) înregistrarea și păstrarea, în condițiile legii, a amprentelor dispozitivelor speciale de marcat;

- o) certificarea etapelor procedurale ale licitațiilor și/sau ale rezultatelor acestora;
- p) procedura divorțului, în condițiile legii;
- q) emiterea certificatului european de moștenitor;
- r) lichidarea pasivului succesoral, cu acordul tuturor moștenitorilor;
- s) emiterea titlurilor executorii notariale;
- s¹⁾)^[1] procedura numirii asistentului pentru încheierea actelor juridice;
- ș) orice alte operațiuni prevăzute de lege.

Art. 13. Notarii publici pot da și alte consultații juridice în materie notarială decât cele privind conținutul actelor pe care le îndeplinesc și pot participa, în calitate de specialiști desemnați de părți, la pregătirea și întocmirea unor acte juridice cu caracter notarial.

Art. 14. Notarul public poate desfășura, în condițiile legii, activități de agent al Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare^[2], precum și alte activități decât cele prevăzute de prezenta lege date în competența sa.

Art. 15. În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, notarul public are competență generală, cu excepțiile prevăzute în situațiile următoare:

a)^[3] procedura succesorală notarială este de competența notarului public din biroul notarial situat în circumscripția teritorială a tribunalului în care defunctul și-a avut ultimul domiciliu și se soluționează numai la sediul biroului notarial;

b) în cazul moștenirilor succesive, moștenitorii pot alege competența oricăruia dintre notarii publici care își desfășoară activitatea într-un birou notarial din circumscripția teritorială a tribunalului în care și-a avut ultimul domiciliu acela dintre autori care a decedat cel din urmă;

c) actele de protest al cambiilor, al biletelor la ordin și al cecurilor se fac de notarul public din circumscripția teritorială a judecătoriei în care urmează a se face plata;

d) eliberarea duplicatelor de pe actele notariale, îndreptarea erorilor materiale sau completarea omisiunilor vădite se face de notarul public în a cărui arhivă se află originalul actelor notariale;

e) procedura divorțului este de competența notarului public cu sediul biroului în circumscripția judecătoriei în a cărei rază teritorială se află locul încheierii căsătoriei sau ultima locuință comună a soților;

f) procedura eliberării încheierii cu privire la rezultatul verificărilor efectuate în Registrul de evidență a procedurilor succesoriale al Camerelor și în registrele naționale notariale ale Uniunii se îndeplinește de notarul public competent, în condițiile legii, să efectueze procedura succesorală;

^[1] Lit. s¹⁾) de la art. 12 a fost introdusă prin art. 9 pct. 1 din Legea nr. 140/2022.

^[2] N.r. În prezent, Registrul Național de Publicitate Mobiliară, reglementat prin Legea nr. 297/2018 (republicată în M. Of. nr. 1184 din 7 decembrie 2020), aspect care trebuie avut în vedere în tot cuprinsul Legii nr. 36/1995, acolo unde este cazul.

^[3] Lit. a) și b) de la art. 15 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 301/2024.

f¹⁾[¹] procedura numirii asistentului pentru încheierea actelor juridice este de competența notarului public din biroul notarial situat în circumscripția judecătoreii în care majorul are domiciliul sau reședința;

g) orice alte situații prevăzute de lege.

Art. 16. (1) Conflictele de competență între notarii publici din circumscripția aceleiași curți de apel se soluționează de către Colegiul director al Camerei, la sesizarea notarului public sau a părții interesate.

(2) Conflictele de competență dintre notarii publici din circumscripția unor curți de apel diferite se soluționează de către Biroul executiv al Consiliului Uniunii.

(3) Decizia Colegiului director al Camerei sau, după caz, a Biroului executiv al Consiliului Uniunii poate fi contestată, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei circumscripție își desfășoară activitatea notarul public cel din urmă sesizat. Hotărârea judecătoreii este definitivă.

Art. 17. Secretarii consiliilor locale ale comunelor și orașelor unde nu funcționează birouri ale notarilor publici îndeplinesc, la cererea părților, legalizarea copiilor de pe înscrisuri, cu excepția înscrisurilor sub semnătură privată.

Art. 18. (1) Activitatea notarială a misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României se desfășoară pe baza legii române și a înțelegerilor internaționale la care România este parte, precum și potrivit uzanțelor internaționale.

(2) La cererea persoanelor fizice având cetățenia română, precum și a persoanelor juridice române, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României îndeplinesc următoarele acte notariale:

a) redactarea de înscrisuri, la solicitarea părților, în vederea îndeplinirii uneia dintre procedurile notariale prevăzute de lege în competența misiunilor diplomatice și oficiilor consulare;

b) autentificarea înscrisurilor, cu excepția actelor juridice între vii cu efect constitutiv sau translativ de proprietate și a actelor privind alegerea, modificarea și lichidarea regimului matrimonial;

c) legalizarea sigiliilor și a semnăturilor;

d) darea de dată certă înscrisurilor prezentate de părți;

e) certificarea unor fapte;

f) legalizarea de copii de pe înscrisuri;

g) efectuarea și legalizarea traducerilor;

h) primirea în depozit a înscrisurilor și documentelor prezentate de părți;

i) eliberarea de duplicate de pe actele notariale întocmite de misiunile diplomatice sau oficiile consulare.

(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare nu pot îndeplini procedura desfacerii căsătoriei și procedura succesoră.

(4) Activitățile notariale prevăzute la alin. (2), care produc efecte juridice în România, pot fi îndeplinite de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României și la cererea persoanelor fizice sau juridice străine, în măsura în care legile și reglementările statului de reședință sau acordurile bilaterale nu se opun.

[¹] Lit. f) de la art. 15 a fost introdusă prin art. 9 pct. 2 din Legea nr. 140/2022.

(5) Actele notariale se îndeplinesc la sediile misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare, precum și la bordul navelor și aeronavelor sub pavilion românesc care se află staționate în raza de activitate a acestor organe, precum și la domiciliul cetățeanului român ori în alt loc, dacă acest lucru este prevăzut în convențiile internaționale la care România și statul de reședință sunt părți sau legea locală nu se opune.

Notă. A se vedea și Legea nr. 62/2019 privind activitatea consulară (M. Of. nr. 299 din 18 aprilie 2019).

Capitolul III. Organizarea activității notarilor publici

Secțiunea 1. Organizarea, funcționarea și evidența biroului individual notarial și a societății profesionale notariale

Art. 19. (1) Activitatea notarilor publici se desfășoară în cadrul unui birou notarial, în care pot funcționa unul sau mai mulți notari publici asociați în partidă simplă sau comună, după caz, conform avizului Colegiului director al Camerei, angajați cu studii superioare și personal auxiliar.

(2) Prin asociere, notarul public nu își pierde dreptul la birou notarial individual.

(3) Asocierea și încetarea asocierii notarilor publici care au sediul biroului în circumscripția aceleiași judecătoria se dispun prin decizie a Colegiului director al Camerei în a cărei rază teritorială se află judecătoria în circumscripția căreia au sediul notarii publici. Asocierea și încetarea asocierii notarilor publici care nu au sediul biroului în circumscripția aceleiași judecătoria se dispun prin ordin al ministrului justiției. Condițiile și procedura privind asocierea, respectiv încetarea asocierii notarilor publici, se stabilesc prin regulamentul de punere în aplicare a prezentei legi^[1].

(4) Asocierea, respectiv încetarea asocierii, produce efecte de la data înregistrării acesteia în Registrul național de evidență a notarilor publici, denumit în continuare *RNENP*, ținut de Uniune. Certificatul de înregistrare se comunică, de îndată, Ministerului Justiției.

Art. 20. (1) Notarul public își poate schimba sediul biroului notarial dintr-o localitate în altă localitate, prin concurs organizat de către Institutul Notarial Român, la nivel național, pe posturile destinate schimbărilor de sedii.

(1')^[2] Se pot înscrie la concursul de schimbări de sedii notarii publici în funcție la data depunerii cererii de înscriere la concurs.

(2) Concursul de schimbări de sedii prevăzut la alin. (1) constă într-o probă practică scrisă. Nota minimă de promovare este 7,00.

(3) Ocuparea posturilor de către candidații admiși se face potrivit opțiunii exprimate în cererea de înscriere la concurs, în ordinea mediilor obținute și în limita posturilor prevăzute în ordinul de actualizare menționat la art. 21 alin. (3) lit. d).

^[1] A se vedea Ordinul ministrului justiției nr. 2.333/C/2013 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 1 august 2013, cu modificările și completările ulterioare.

^[2] Alin. (1') al art. 20 a fost introdus prin art. I pct. 3 din Legea nr. 301/2024.

(4) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), schimbarea sediului biroului notarial dintr-o localitate în altă localitate se poate realiza prin încetarea calității notarului public titular și preluarea postului acestuia, la cerere, de către notarul public asociat.

(5) În cazul în care în societatea profesională funcționează mai mult de 2 notari publici asociați, care nu sunt numiți în localitatea respectivă, locul vacantat în condițiile alin. (4) se ocupă de notarul public nominalizat prin contractul de asociere de către notarul public titular, dintre notarii asociați. În cazul în care nu este nominalizat unul dintre notarii asociați, locul vacantat se ocupă prin concurs organizat în condițiile prezentei legi.

(6) La stabilirea posturilor destinate schimbărilor de sedii, Colegiile directoare ale Camerelor vor ține seama atât de criteriile prevăzute la art. 21 alin. (4), cât și de locurile devenite vacante ca urmare a încetării calității unor notari publici.

(7) Notarul public își poate schimba temporar sediul, prin asociere, dintr-o localitate în altă localitate, cu respectarea dispozițiilor art. 19 alin. (1)-(3).

(8) Componența comisiilor pentru organizarea și desfășurarea concursului de schimbare de sedii se stabilește potrivit regulamentului aprobat de către Consiliul Uniunii. Din comisia de examinare și din comisia de soluționare a contestațiilor face parte și câte un reprezentant al Ministerului Justiției.

(9) Schimbarea sediului biroului se dispune prin ordin al ministrului justiției.

(10) Schimbarea temporară a sediului biroului notarial prevăzută la alin. (7) se dispune prin ordin al ministrului justiției sau, după caz, prin decizie a Colegiului director al Camerei.

(11) Procedura privind organizarea și desfășurarea concursului de schimbare de sediu se stabilește prin regulament, aprobat de Consiliul Uniunii.

Notă. A se vedea și Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 32/2017 privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului de schimbare a sediilor birourilor notariale (M. Of. nr. 380 din 22 mai 2017).

Secțiunea a 2-a. Actualizarea numărului de notari publici

Art. 21. (1) La actualizarea numărului de notari publici se va avea în vedere ca în circumscripția unei judecătoriai să își exercite funcția cel puțin 2 notari publici.

(2) Numărul posturilor de notar public se actualizează, de regulă anual, de către ministrul justiției. Actualizarea se face la propunerea Consiliului Uniunii.

(3) Ministrul justiției va proceda, în primul trimestru al fiecărui an, pe baza propunerilor Consiliului Uniunii, la emiterea ordinelor de actualizare, în mod distinct, pentru fiecare categorie de posturi care se actualizează, astfel:

- a) posturile destinate judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție;
- b) posturi destinate notarilor stagieri care vor promova examenul de definitivat;
- c) posturi destinate persoanelor care au cel puțin 6 ani vechime în funcții de specialitate juridică și care vor promova concursul de dobândire a calității de notar public;

d) posturi destinate schimbărilor de sedii ale birourilor notariale.

(4) La formularea propunerii de actualizare, Consiliul Uniunii va ține seama de:

- a) propunerile Camerelor;

- b) numărul notarilor publici în funcție;
 - c) numărul notarilor stagiați care urmează să susțină examenul de definitivare;
 - d) cererile judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție care urmează să fie numiți notar public cu scutire de examen;
 - e) cerințele rezultate din întinderea teritoriului, numărul locuitorilor;
 - f) volumul și tipul procedurilor notariale solicitate de către public;
 - g) media anuală a onorariilor încasate de birourile notariale, pe localități.
- (5) La formularea propunerilor de actualizare, Camerele vor avea în vedere criteriile prevăzute la alin. (4) lit. b)-g).

Secțiunea a 3-a. Dobândirea calității de notar public

Art. 22. (1) Notar public poate fi cel care îndeplinește următoarele condiții:

- a) este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, cetățean al unui stat aparținând Spațiului Economic European sau cetățean al Confederației Elvețiene și are domiciliul sau reședința în România;
- b) are capacitate deplină de exercițiu;
- c) este licențiat în drept;
- d) nu are antecedente penale rezultate ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori a săvârșirii cu intenție a unei alte infracțiuni;
- e) se bucură de o bună reputație, constatată în condițiile stabilite prin statut;
- f) cunoaște limba română;
- g) este apt din punct de vedere medical și psihologic pentru exercitarea funcției;
- h) a deținut timp de 2 ani calitatea de notar stagiar, a absolvit Institutul Notarial Român și a promovat examenul de definitivare sau a exercitat timp de cel puțin 6 ani o funcție de specialitate juridică și a promovat concursul de admitere în funcția de notar public.

(2) Dovada îndeplinirii condiției prevăzute la alin. (1) lit. g) se face în baza unui certificat medical și a unui aviz psihologic emise de către unități sanitare și cabinete psihologice acreditate potrivit legii și cu care Uniunea sau Camerele au încheiat protocoale de colaborare.

Art. 23. În toate cazurile în care, potrivit legii, există obligația îndeplinirii condiției prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. g), dispozițiile art. 22 alin. (2) sunt aplicabile.

Art. 24. (1) Pentru a deveni notar stagiar, o persoană trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. a)-g) și să promoveze examenul sau concursul de dobândire a calității de notar stagiar, organizat de Institutul Notarial Român.

(2) Institutul Notarial Român organizează, pe posturile aprobate de Consiliul Uniunii, într-o zi lucrătoare, la o dată stabilită de președintele Uniunii, examenul sau concursul de dobândire a calității de notar stagiar.

(3) Examenul sau concursul de admitere ca notar stagiar constă într-o probă scrisă, cu caracter teoretic, din tematica aprobată de Consiliul Uniunii. Nota minimă de promovare este 7,00. Candidații declarați admiși vor ocupa locurile în limita posturilor aprobate de Consiliul Uniunii pentru Camera la care și-au depus cererea

de înscriere la examen sau concurs. Un candidat poate depune cererea de înscriere la examen sau concurs la o singură Cameră.

(4) Locurile destinate dobândirii calității de notar stagiar se aprobă de către Consiliul Uniunii, după consultarea Colegiilor directoare.

Notă. A se vedea și Ordinul ministrului justiției nr. 1727/C/2024 privind aprobarea Regulamentului pentru organizarea și desfășurarea examenului sau a concursului pentru dobândirea calității de notar stagiar (M. Of. nr. 767 din 6 august 2024).

Art. 25. (1) După promovarea examenului sau concursului prevăzut la art. 24, notarul stagiar urmează timp de 2 ani cursurile de pregătire teoretică și practică organizate de Institutul Notarial Român.

(2) Pe perioada desfășurării stagiului, notarul stagiar suportă cheltuielile de pregătire stabilite de către Institutul Notarial Român. Nefrecventarea cursurilor sau neplata cheltuielilor de pregătire atrage încetarea calității de notar stagiar. Structura pregătirii și condițiile aplicării sancțiunii prevăzute în prezentul alineat, precum și procedura desfășurării stagiului se stabilesc prin regulament aprobat de către Consiliul Uniunii.

(3) Pregătirea teoretică se desfășoară prin frecventarea cursurilor organizate de Institutul Notarial Român. Pregătirea practică se desfășoară în cadrul unui birou notarial, desemnat de către Colegiul director al Camerei în care notarul stagiar a susținut examenul sau concursul de dobândire a calității de notar stagiar, cu acordul notarului public coordonator.

(4) Activitatea unui notar stagiar poate fi îndrumată numai de notari publici cu o vechime de cel puțin 6 ani în această calitate și care se bucură de o bună reputație profesională.

(5) După finalizarea celor 2 ani de stagiul, notarul stagiar trebuie să participe și să promoveze examenul de definitivat organizat de Institutul Notarial Român, denumit în continuare *INR*.

(6) Examenul de definitivat constă în două probe scrise, respectiv una cu caracter teoretic și una cu caracter practic, din tematica de concurs. Media minimă de promovare este 7,00, dar nu mai puțin de nota 5,00 la fiecare probă.

(7) După finalizarea celor 2 ani de stagiul, notarul stagiar are dreptul de a se prezenta la cel mult două sesiuni ale examenului de definitivat.

(8) Comisia de examinare pentru examenul de definitivat este constituită din următorii membri: un membru al Consiliului Uniunii, care este și președintele comisiei, un reprezentant al Ministerului Justiției, un membru al corpului didactic din învățământul superior de specialitate și 2 notari publici cu prestigiu profesional, desemnați în condițiile regulamentului de organizare și desfășurare a concursului.

(9) În funcție de numărul candidaților, Consiliul Uniunii, la propunerea INR, poate hotărî suplimentarea numărului comisiilor de examinare cu componența celei prevăzute la alin. (8), cu excepția președintelui, care este unic.

(10) Dispozițiile alin. (8) și (9) se aplică în mod corespunzător și pentru constituirea comisiei de soluționare a contestațiilor.

(11) Rezultatele examenului de definitivat se validează de către Consiliul Uniunii, la propunerea președintelui comisiei de examinare.

20. Legea nr. 331/2024

privind Codul silvic

publicată în
M. Of. nr. 7 din 9 ianuarie 2025

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.U.G. nr. 14/2025** privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul silviculturii și protecției mediului (M. Of. nr. 231 din 14 martie 2025);
- **O.U.G. nr. 22/2025** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, a Legii nr. 187/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, precum și pentru abrogarea unor dispoziții din acte normative (M. Of. nr. 312 din 8 aprilie 2025).

– extras –

Cuprins	Art.
Titlul I. Dispoziții generale	1-9
Capitolul I. Obiectul de reglementare și domeniul de aplicare	1-6
Capitolul II. Formele de proprietate	7-9
Titlul II. Guvernanța sectorului silvic	10-21
Capitolul I. Cadru instituțional	10-15
Secțiunea 1. Autoritatea publică	10-11
Secțiunea a 2-a. Structuri de administrare a terenurilor din FFN	12-13
Secțiunea a 3-a. Planificare strategică	14-15
Capitolul II. Educație și cercetare	16-17
Capitolul III. Monitorizarea unitară a sectorului silvic	18-21
Titlul III. Reglementări privind regimul silvic	22-116
Capitolul I. Norme generale	22-25
Capitolul II. Administrarea FFN și prestarea serviciilor silvice	26-35
Secțiunea 1. Norme generale	26-31
Secțiunea a 2-a. Administrarea terenurilor din FFN proprietate a statului	32
Secțiunea a 3-a. Administrarea/Serviciile silvice pentru terenurile din FFN ale altor titulari	33-34
Secțiunea a 4-a. Servicii silvice pentru vegetația forestieră din afara FFN	35
Capitolul III. Integritatea FFN	36-60
Secțiunea 1. Sistemul integrat de cadastru și carte funciară	36
Secțiunea a 2-a. Ocupații ale terenurilor din FFN. Ocuparea temporară a terenurilor din FFN	37-38
Secțiunea a 3-a. Scoaterea terenurilor din FFN și includerea terenurilor în FFN	39-43
Secțiunea a 4-a. Aprobarea scoaterilor definitive din FFN și a ocupărilor temporare a terenurilor din FFN și obligații ce decurg din aceasta	44-46

<i>Secțiunea a 5-a. Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor cu destinație forestieră</i>	47-50
<i>Secțiunea a 6-a. Transmiterea terenurilor din FFN</i>	51-57
<i>Secțiunea a 7-a. Accesul pe terenurile din FFN</i>	58-59
<i>Secțiunea a 8-a. Reprezentarea juridică în litigii privind terenurile din FFN</i>	60
Capitolul IV. Amenajamentul silvic	61-65
Capitolul V. Gestionarea durabilă a terenurilor din FFN	66-116
<i>Secțiunea 1. Norme și ghiduri tehnice și monitorizarea pădurilor prin indicatori de stare</i>	66-68
<i>Secțiunea a 2-a. Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor și tratamentele silviculturale</i>	69-72
<i>Secțiunea a 3-a. Regenerarea și reconstrucția ecologică a pădurilor</i>	73-77
<i>Secțiunea a 4-a. Protecția pădurilor</i>	78-80
<i>Secțiunea a 5-a. Limitarea efectelor schimbărilor climatice</i>	81
<i>Secțiunea a 6-a. Conservarea biodiversității</i>	82-92
<i>Secțiunea a 7-a. Paza FFN</i>	93-97
<i>Secțiunea a 8-a. Prevenirea și stingerea incendiilor</i>	98
<i>Secțiunea a 9-a. Produsele pădurii</i>	99-100
<i>Secțiunea a 10-a. Exploatarea lemnului</i>	101-106
<i>Secțiunea a 11-a. Proveniența și circulația lemnului</i>	107-108
<i>Secțiunea a 12-a. Introducerea pe piață a lemnului</i>	109-112
<i>Secțiunea a 13-a. Accesibilitatea FFN</i>	113-116
Titlul IV. Dezvoltarea FFN și a vegetației forestiere din afara FFN	117-120
Titlul V. Scheme de sprijin	121-130
Capitolul I. Sprijinirea furnizării serviciilor ecosistemice	121-123
Capitolul II. Fonduri speciale	124
Capitolul III. Alocări de la bugetul de stat	125-130
Titlul VI. Controlul aplicării și respectării regimului silvic	131-138
Titlul VII. Răspunderi și sancțiuni	139-156
Titlul VIII. Evaluarea pagubei și a prejudiciului forestier	157-163
Titlul IX. Dispoziții tranzitorii și finale	164-168
<i>Anexa nr. 1. Termeni și expresii</i>	
<i>Anexa nr. 2. Metodologie de calcul al cheltuielilor destinate asigurării pazei și serviciilor silvice minimale pentru terenurile din FFN în suprafață de maximum 30 hectare inclusiv</i>	
<i>Anexa nr. 3. Valoarea factorului „k” pentru evaluarea pagubelor</i>	

Titlul I. Dispoziții generale

Capitolul I. Obiectul de reglementare și domeniul de aplicare

Art. 1. Fondul forestier național. (1) Terenurile cu destinație forestieră constituie fondul forestier național al României, denumit în continuare FFN, și se supun prevederilor prezentei legi.

(2) Terenurile cu destinație forestieră sunt cele cuprinse în amenajamente silvice în vigoare la data de 1 ianuarie 1990, inclusiv cu modificările de suprafață, conform operațiunilor de intrări-ieșiri efectuate și/sau actelor administrative emise în condițiile legii.

(3) Terenurile cu destinație forestieră au următoarele categorii de folosință:

- a) terenuri cu păduri;
 - b) terenuri în curs de regenerare;
 - c) terenuri destinate împăduririi: terenuri degradate și terenuri neîmpădurite, stabilite a fi împădurite;
 - d) terenuri care servesc nevoilor de cultură: pepiniere, solare, plantaje și culturi de plante-mamă;
 - e) terenuri care servesc nevoilor de producție silvică: culturi de răchită, pomi de Crăciun, arbori și arbuști ornamentali și fructiferi;
 - f) terenuri cu folosințe specifice administrației silvice: terenuri destinate asigurării hranei vânatului și producerii de furaje;
 - g) terenuri ocupate de construcții și curțile aferente acestora: sedii administrative, cabane, fazanerii, păstrăvării, crescătorii de animale de interes vânătoresc, drumuri și căi ferate forestiere de transport, spații industriale, alte dotări tehnice specifice sectorului forestier;
 - h) linii parcelare, culoare pentru linii electrice, terenuri ocupate temporar, terenuri concesionate din fondul forestier proprietate publică a statului, terenuri afectate de sarcini și/sau litigii, precum și terenuri forestiere din cadrul culoarului de frontieră și fâșiei de protecție a frontierei de stat și cele destinate realizării unor obiective din cadrul Sistemului integrat de securizare a frontierei de stat;
 - i) terenuri pe care sunt amplasate iazuri, terenuri care constituie albiile minore ale pâraielor care nu se încadrează în prevederile art. 3 alin. (1) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și terenuri neproductive, incluse în amenajamentele silvice.
- (4) FFN include și terenurile cu alte destinații care erau incluse în amenajamentele silvice în vigoare la data de 1 ianuarie 1990 și care nu au fost scoase din FFN.
- (5) Terenurile din FFN constituie bun de interes național.

Art. 2. Definiția pădurii. (1) Sunt considerate păduri, în sensul prezentei legi, terenurile din FFN cu o suprafață de cel puțin 0,5 hectare, acoperite cu arbori care ating o înălțime minimă de 5 metri la maturitate în condiții normale de vegetație.

(2) Sunt asimilate pădurilor:

- a) terenurile încadrate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în FFN ca păduri ori ca perdele forestiere de protecție, chiar dacă nu îndeplinesc criteriul de suprafață definit la alin. (1);
 - b) terenurile încadrate în FFN până la data intrării în vigoare a prezentei legi pe care sunt instalate jnepenișurile, chiar dacă nu îndeplinesc criteriul de înălțime minimă definit la alin. (1).
- (3) Este interzisă includerea în intravilan a pădurilor.

Art. 3. Terenuri cu folosință agrosilvică. (1) Următoarele categorii de terenuri cu destinație agricolă sunt terenuri cu folosință agrosilvică:

a) terenurile acoperite cu arbori, inclusiv pășunile împădurite, care ating o înălțime minimă de 5 metri la maturitate în condiții normale de vegetație, cu o consistență mai mare sau egală cu 0,1, pe o suprafață de minimum 0,5 hectare;

b) terenurile pe care sunt instalate perdelele forestiere de protecție din arbori care ating o înălțime minimă de 5 metri la maturitate în condiții normale de vegetație, neincluse în FFN;

c) terenurile pe care sunt instalate jnepenișuri, neincluse în FFN;

d) terenurile pe care se înființează plantații forestiere prin diferite programe naționale și locale, dacă aceste programe nu prevăd includerea în FFN.

(2) Prin derogare de la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proprietarii terenurilor agricole care înființează voluntar perdele forestiere de protecție pot opta pentru încadrarea perdelelor astfel înființate ca terenuri cu destinație agricolă și folosință agrosilvică, fără includerea în Sistemul național al perdelelor forestiere de protecție și fără încadrarea în categoria de folosință pădure.

(3) Gestionarea vegetației forestiere de pe terenurile cu folosință agrosilvică se face în conformitate cu normele aprobate prin ordin comun al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și autorității publice centrale pentru agricultură.

(4) Pajiștile permanente de înaltă valoare naturală nu pot face obiectul împăduririi.

Art. 4. Terenuri cu vegetație forestieră din afara FFN. (1) Următoarele terenuri, care nu fac parte din FFN conform dispozițiilor art. 1 și care sunt acoperite cu arbori din specii forestiere, reprezintă terenuri cu vegetație forestieră din afara FFN:

a) terenurile cu folosință agrosilvică, astfel cum sunt definite la art. 3;

b) terenurile cu arbori din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare;

c) terenurile cu arbori situate de-a lungul cursurilor de apă și al canalelor;

d) terenurile pe care sunt amenajate spațiile verzi din intravilan, altele decât cele care au caracteristicile prevăzute la art. 2 alin. (1);

e) terenurile pe care sunt instalate arboreturile, altele decât cele cuprinse în păduri;

f) terenurile situate de-a lungul căilor de transport și comunicație pe care sunt instalate aliniamente de arbori;

g) minipădurile urbane.

(2) Vegetația de pe terenurile enumerate la alin. (1), precum și arborii izolați din speciile forestiere, situați pe terenuri cu alte destinații decât cea forestieră și care nu se încadrează la alin. (1), nu se supun prevederilor prezentei legi, cu excepția dispozițiilor privind evaluarea lemnului destinat valorificării și a celor privind circulația materialului lemnos.

Art. 5. Definiții. În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile utilizate au semnificațiile prevăzute în anexa nr. 1 – Termeni și expresii.

Art. 6. Principii de gestionare durabilă a pădurilor. Gestionarea durabilă a pădurilor se bazează pe următoarele principii:

- a) asigurarea integrității FFN și a permanenței pădurii;
- b) asigurarea continuității în gestionarea pădurilor;
- c) asigurarea eficacității funcționale a pădurii și a furnizării cu continuitate a serviciilor ecosisteme;
- d) creșterea rolului pădurilor și silviculturii în dezvoltarea durabilă a societății;
- e) sprijinirea proprietarilor de terenuri din FFN și stimularea asocierii acestora;
- f) gestionarea terenurilor din FFN pe criteriul teritorialității;
- g) consolidarea rezilienței pădurilor și creșterea contribuției acestora la limitarea efectelor schimbărilor climatice;
- h) asigurarea nivelului adecvat de continuitate juridică, instituțională și operațională în gestionarea pădurilor;
- i) promovarea tipurilor naturale de pădure și asigurarea diversității biologice a pădurii;
- j) promovarea și protecția rolului sanogen, educativ, turistic și recreativ al pădurii, inclusiv prin includerea de păduri în centurile verzi din jurul orașelor;
- k) majorarea suprafeței terenurilor ocupate cu păduri.

Capitolul II. Formele de proprietate

Art. 7. Forme de proprietate. (1) După forma de proprietate, terenurile din FFN pot fi:

- a) proprietate publică a statului;
- b) proprietate privată a statului;
- c) proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale;
- d) proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale;
- e) proprietate privată a persoanelor fizice și juridice.

(2) Terenurile din FFN al unităților administrativ-teritoriale, provenite din reconstituirea dreptului de proprietate, sunt proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale.

(3) Este interzisă trecerea terenurilor din FFN din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a acestuia, cu excepția terenurilor care fac obiectul reconstituirii dreptului de proprietate.

(4) Este interzisă trecerea terenurilor din FFN din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale în domeniul privat al acestora prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București.

Art. 8. Forme asociative speciale de proprietate asupra fondului forestier. (1) Formele asociative de proprietate asupra terenurilor prevăzute la art. 26 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 167/1997, cu modificările și completările ulterioare, existente anterior anului 1948, sunt persoane juridice și fac parte din tezaurul istoric al României.

(2) Proprietatea formelor asociative prevăzute la alin. (1) este garantată, indivizibilă și inalienabilă, fiind aplicabile în mod corespunzător dispozițiile art. 27 din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Orice modificare la nivelul organelor cu putere de reprezentare se va aduce la cunoștința reprezentantului ocolului silvic, în scris, în termen de 15 zile de la data intervenirii modificării.

(4) În formele asociative de proprietate la care statul deține în indiviziune terenuri cu vegetație forestieră, statul este reprezentat de către autoritatea publică centrală pentru silvicultură.

Art. 9. Asocierea proprietarilor. (1) În vederea gestionării durabile a terenurilor din FFN, proprietarii acestora se pot asocia prin constituirea de asociații de proprietari de păduri cu personalitate juridică, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, și cooperative.

(2) Prin înființarea formelor asociative prevăzute la alin. (1) se urmăresc:

- a) consolidarea proprietății;
- b) sporirea eficienței economice a comercializării produselor și serviciilor pădurii;
- c) constituirea de ocoale silvice de regim;
- d) creșterea capacității de absorbție a fondurilor, indiferent de sursa acestora;
- e) reprezentarea drepturilor proprietarilor în raport cu autoritățile;
- f) reprezentarea proprietarilor în raport cu autoritățile și cu asociațiile similare, create la nivel european și internațional.

Notă. A se vedea și Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 2053/2010 pentru aprobarea modelului, conținutului și procedurii de înscriere în Registrul național al asociațiilor de proprietari de păduri (M. Of. nr. 828 din 10 decembrie 2010).

Titlul II. Guvernanța sectorului silvic

Capitolul I. Cadrul instituțional

Secțiunea 1. Autoritatea publică

Art. 10. Autoritatea publică centrală pentru silvicultură. Autoritatea publică centrală pentru silvicultură, denumită în continuare *Autoritatea*, se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale și reprezintă autoritatea de stat în domeniul silviculturii cu rol de implementare, reglementare, coordonare și control.

Art. 11. Garda Forestieră Națională. (1) Garda Forestieră Națională este instituție publică cu personalitate juridică, înființată ca organ de specialitate al Autorității, aflată în subordinea acesteia, având ca atribuție principală exercitarea controlului aplicării legislației din domeniul silviculturii și din domeniul cinegetic.

(2) În cadrul Gărzii Forestiere Naționale funcționează structuri teritoriale ale Gărzii Forestiere Naționale, cu personalitate juridică, denumite în continuare *Gărzi Forestiere*.

(3) În exercitarea atribuțiilor de serviciu, personalul silvic aferent instituțiilor prevăzute la alin. (2) este investit cu exercițiul autorității publice de stat.

(4) Pentru o suprafață de cel mult 7.000 hectare fond forestier, în cadrul structurilor teritoriale ale Gărzii Forestiere Naționale trebuie încadrat un inginer silvic.

Secțiunea a 2-a. Structuri de administrare a terenurilor din FFN

Art. 12. Ocoalele silvice. (1) Administrarea sau, după caz, prestarea serviciilor silvice pentru terenurile din FFN se realizează prin ocoale silvice autorizate, denumite în continuare *occoale silvice*, care sunt de două tipuri:

a) ocoale silvice de stat, înființate de:

(i) Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, denumită în continuare *Romsilva*;

(ii) Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, denumită în continuare *RAAPPS*;

(iii) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea”, denumit în continuare *INCDS*, prin stațiuni și baze experimentale asimilate ocoalelor silvice de stat;

(iv) instituții de învățământ de stat cu profil silvic, prin baze experimentale și didactice, asimilate ocoalelor silvice de stat;

b) ocoale silvice de regim, care sunt înființate, în condițiile prezentei legi, de proprietarii de terenuri din FFN prevăzuți la art. 7 alin. (1) lit. c)-e) ori de asociații de proprietari constituite de către acestea.

(2) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) sunt de interes public și pot administra sau pot asigura servicii silvice, după caz, și pentru alte terenuri din FFN.

(3) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) se autorizează prin înscrierea în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, gestionat de către Autoritate.

(4) Stațiunile și bazele experimentale prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (iii) și bazele experimentale și didactice prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (iv) se autorizează prin excepție de la condițiile minime de suprafață privind constituirea unui ocol silvic prevăzute în anexa nr. 1.

Notă. A se vedea și Ordinul ministrului apelor și pădurilor nr. 1112/2018 pentru aprobarea conținutului registrului național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, a modelului documentelor de constituire, organizare și funcționare, a procedurii de constituire și autorizare pentru toate ocoalele silvice și a atribuțiilor acestora (M. Of. nr. 1051 din 2 decembrie 2018).

Art. 13. Conducerea, organizarea și funcționarea structurilor silvice. (1) Conducerea ocoalelor silvice de stat este asigurată de către șeful de ocol, angajat prin concurs organizat de către structura centrală de conducere a Romsilva sau, după caz, de conducerea RAAPPS, respectiv de cea a INCDS sau a instituțiilor de învățământ cu profil silvic, cu contract de mandat pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii o singură dată cu aceeași perioadă, condiționat de promovarea concursului de angajare. Indicatorii contractului de mandat sunt stabiliți de către directorul general al Romsilva în baza propunerilor venite din partea conducerii structurii silvice care are în subordonare ocolul, după caz, de conducerea RAAPPS, respectiv de cea a INCDS sau a instituțiilor de învățământ cu profil silvic.

(2) Conducerea și reprezentarea legală a ocoalelor silvice de regim sunt asigurate de către șeful de ocol, angajat prin concurs organizat de către organul de conducere al proprietarului/asociației de proprietari care a constituit ocolul silvic, după caz, cu contract de mandat pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii, condiționat de promovarea concursului de angajare. Indicatorii contractului de mandat sunt stabiliți de către angajator.